



Literary Sociology

Literary Sociology



Some concepts of
Pierre Boudieu



Object, questions & method of
Literary Sociology



Some examples of
Literary institutions



Literary sociology by means of
Some examples



Pierre Bourdieu
Economic
Cultural
Social
& Symbolic
Capital

★ Pierre Bourdieu 1930 – 2002
= French sociologist

★ **Economic capital**

= what you can spend

★ **Cultural capital**

= education, knowledge,
cultural experience, etc.

★ Social capital
= social networks

★ Distinction

! Economic, cultural and social
capital => distinction

★ Distinction

! Economic, cultural and social capital => distinction

★ Bourdieu, *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*.

★ Pierre Bourdieu, *La distinction : critique sociale du jugement* (1979)

★ **Distinction**

! Economic, cultural and social capital => distinction

★ The composition of capital is, according to Bourdieu, class-related

★ **Distinction**

! Economic, cultural and social capital => distinction

★ Taste and cultural preferences are also class-related according to Bourdieu

★ **Symbolic capital**

= prestige, honour, recognition,
etc.

! Not the same as economic,
cultural or social capital

! The **3** of them can have symbolic
value

Literary Sociology

★ **Video 1** <http://nl.youtube.com/watch?v=FBn28iNcpBA&NR=1>



★ Video 1



The woman distinguishes
herself by means of displaying
her cultural capital

=> creates a boundary

★ **Video 1**



The unequal distribution of cultural capital

=> reinforces and creates,
according to Bourdieu,
boundaries between social
classes

Literary Sociology

★ **Video 2** <http://nl.youtube.com/watch?v=R8u7Ev52cX0&NR=1>



★ **Video 2** 

Cultural capital & economic capital are interrelated

★ **Video 2** 

Cultural capital & economic capital are interrelated

- ★ Thanks to economic capital => acquire cultural capital
- ★ Thanks to cultural capital => acquire economic capital

★ **Video 2** 

Thanks to their economic capital, the rock star and the tycoon can acquire cultural capital (and, of course, symbolic capital!)

Literary Sociology

★ **Video 3** <http://nl.youtube.com/watch?v=ND7UgjXHenY>



★ **Video 3** 

Social capital!

- ~ economic capital
- ~ cultural capital
- ~ symbolic capital

★ **Video 3** 

“Groups create powerful art”

★ **Video 3** 

“**Groups** create powerful art”

e.g.: artists, fans, collectors,
critics, academics, etc.

★ **Video 3** 

“**Groups** create powerful art”

= e.g.: artists, fans, collectors,
critics, academics, etc.

In **the literary field?**

Literary Sociology

e.g. writers, readers, literary critics, academics, librarians, etc.

Literary Sociology

e.g. writers, readers, literary critics, academics, librarians, etc.

! They are all **actors** on **the literary field!**

Literary Sociology

e.g. writers, readers, literary critics,
academics, librarians, etc.

! They are all **actors** on **the literary field!**

! These individual “actors” operate in specific **institutions** [=>]

Literary Sociology

e.g. writers, readers, literary critics,
academics, librarians, etc.

! They are all **actors** on **the literary field!**

! These individual “actors” operate in
specific **institutions** [=>]

! **All are interrelated**



Literary Sociology

★ **cf. Video 3** 

Is this cultural object valuable?

Is it good or bad? What is the meaning the author or the

artwork conveys? Or what do I personally think about it?

★ cf. Video 3 

Is this cultural object valuable?

Is it good or bad? What is the

meaning the author or the

artwork conveys? Or what do I

personally think about it?

**A literary sociologist
is not concerned with
these questions**

Literary Sociology

! (Literary) sociologists try **not** to evaluate cultural objects

! The cultural objects
themselves are **not** their
subject of research

**! Their subject of research is the
behaviour of people evaluating
cultural objects**

=> There is a fundamental difference between literary sociology and what is generally referred to as literary theory

Literary Sociology

≠ The object

≠ The object

The literary text **vs.**

The behaviour of actors in the
literary field **[Literary Sociology]**

≠ The object

The literary **text** vs.

The behaviour of actors in the
literary field [Literary Sociology]

External factors!

≠ The questions

≠ The questions

What is the meaning the **author** wants to convey?

What is the meaning the **text** conveys? [Structuralism]

What is the meaning I (as a **reader**) see in the text? [Postmodernism]

vs. Literary Sociology

≠ The questions

vs. **Literary Sociology**: how do actors on the literary field [**<** groups **<** institutions] influence the **material** and **symbolic production** of books?

Material production: the
process leading to the material
production of books

Material production: the process leading to the material production of books

e.g. printing process, distribution, sales, etc.

Symbolic production: all
statements about books &
authors

The “image” of the book

Symbolic production: all statements about books & authors

e.g. on the back of a book, by reviewers, academics, by the author himself, etc.

**Material & symbolic
production are related!**

There is a mutual influence

≠ The method

Structuralism, postmodernism,
etc.: analyzing texts,
interpretation

≠ The method

Literary sociology: often large corpora of data, assembled & analyzed systematically

Not interpreting texts, but interpreting data!

Literary sociology in Belgium and the Netherlands

- ★ Hugo Verdaasdonk & Kees van Rees!
- ★ Even though the text-oriented approach and the sociological approach are incompatible, some postmodernists try to integrate literary sociology in their research

Literary sociology

! Different approaches



Literary Institutions

Literary Sociology

e.g. writers, readers, literary critics,
academics, librarians, etc.

! They are all **actors** on **the literary field!**

! These individual “actors” operate in specific **institutions**

Literary Sociology

institutions

institutions

★ University

★ Library

★ Book store

★ Publishing house

★ **Literary criticism**

★ ...

Literary criticism has a huge influence on the **canonization** of books

Literary criticism has a huge influence on the canonization of books

canonization = the process by which a book becomes a masterpiece [= is considered as such]

★ How does a book become a masterpiece? [Van Rees]

- ★ How does a book become a masterpiece?
 - 1. Reviews in newspapers =>
 - 2. Essays in literary magazines =>
 - 3. Articles and dissertations =>
- masterpiece



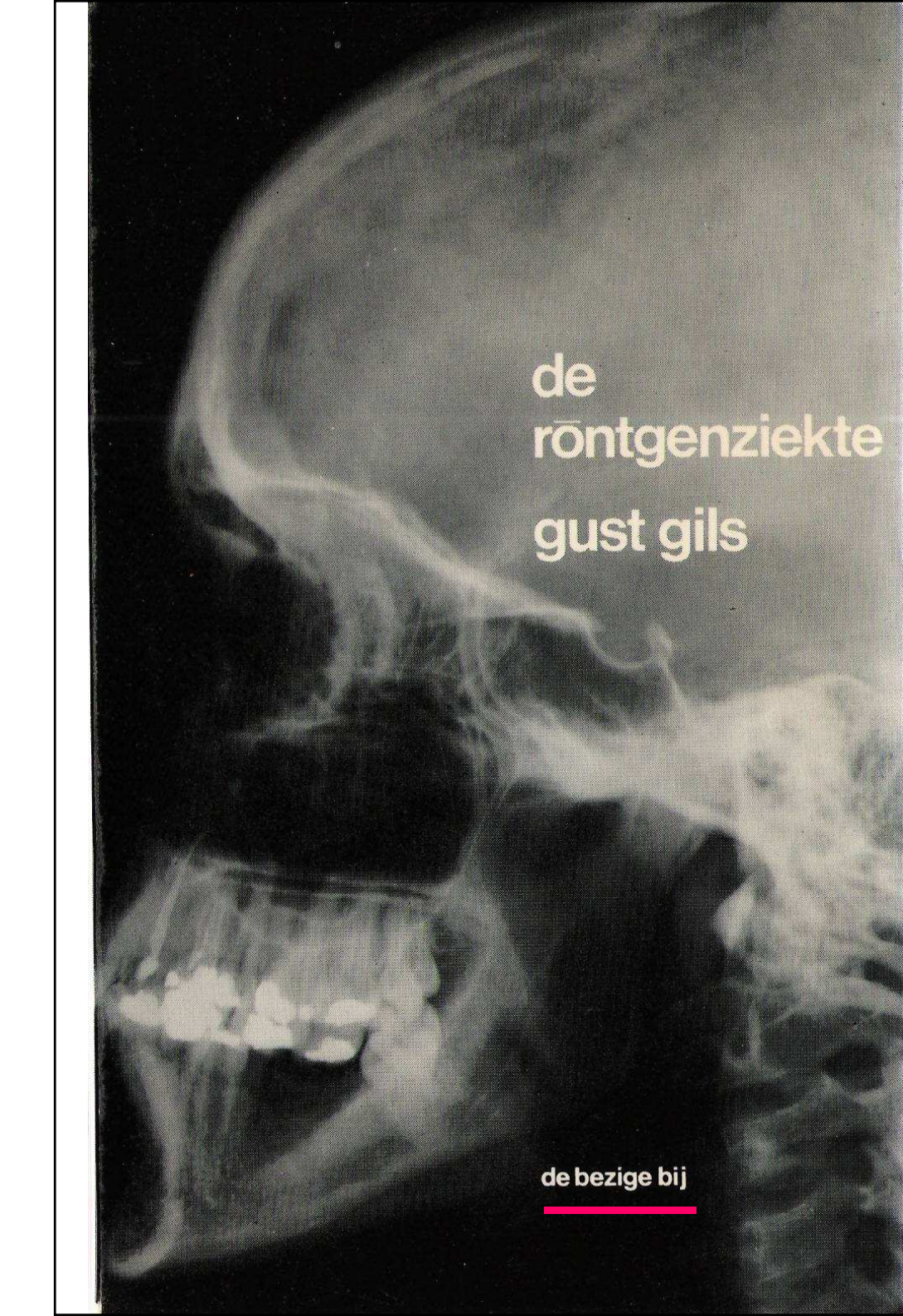
An example
The reception
of the literary
works of
Gust Gils

Literary Sociology



de
röntgenziekte
gust gils

de bezige bij



de
röntgenziekte
gust gils

de bezige bij

De röntgenziekte: Konsekvente objectiviteit cijfert de waarnemer weg. Konsekvente subjectiviteit niet minder. De wisselwerking objectief-subjectief: een omkeerbare maar steeds voorspelbaar verlopende reactie. 'Er is geen keuze (zegt een van de personages uit dit boek), de wereld is gek of ik ben het. En niet ik ben het, al is het ook één tegen alles en allen.' Overigens, geen onvertogen woord over radioactiviteit. Ook zonder dat vreet de wereld je aan. Tot op het gebeente.

Gust Gils publiceerde verder bij *De Bezige Bij*: *Drie partituren*, gedichten, LRP96, *Een plaats onder de maan*, gedichten, LPI38 (bekroond met de Van der Hoogtprijs 1965), en *Verbanningen*, paraproza, LRP81, waarover de pers schreef:

Parabelen van wonder en verschrikking... een nieuw genre in onze literatuur – P. de Vree, *De Periscoop*.

...het absurde en het alledaagse, het belachelijke en het tragische tot een briljante eenheid verweven – C. Buddingh', *Het Parool*.

Heel die door Gils verzonnen wereld, knotsgek, zogezegd onmogelijk, heeft blijkbaar toch geheime aanknopingspunten met de hedendaagse realiteit – René Gysen, *Sodipa*.

Aan fantasie mankeert het Gils niet... Suggestief, ondanks (of: dankzij) de naaktheid van de zinsbouw – F. Boenders, *De Standaard*.

Geëchanteerde verhalen met een verlossend-poëtisch ferment – C. J. E. Dinaux, *Haarlems Dagblad*.

Elk verhaal een neerslag van scherpe waarnemingen, van verhevigde indrukken, compact, hyper-reëel (wat iets anders is dan surreëel), geladen als het besloten gedicht – De IJmuider *Courant*.

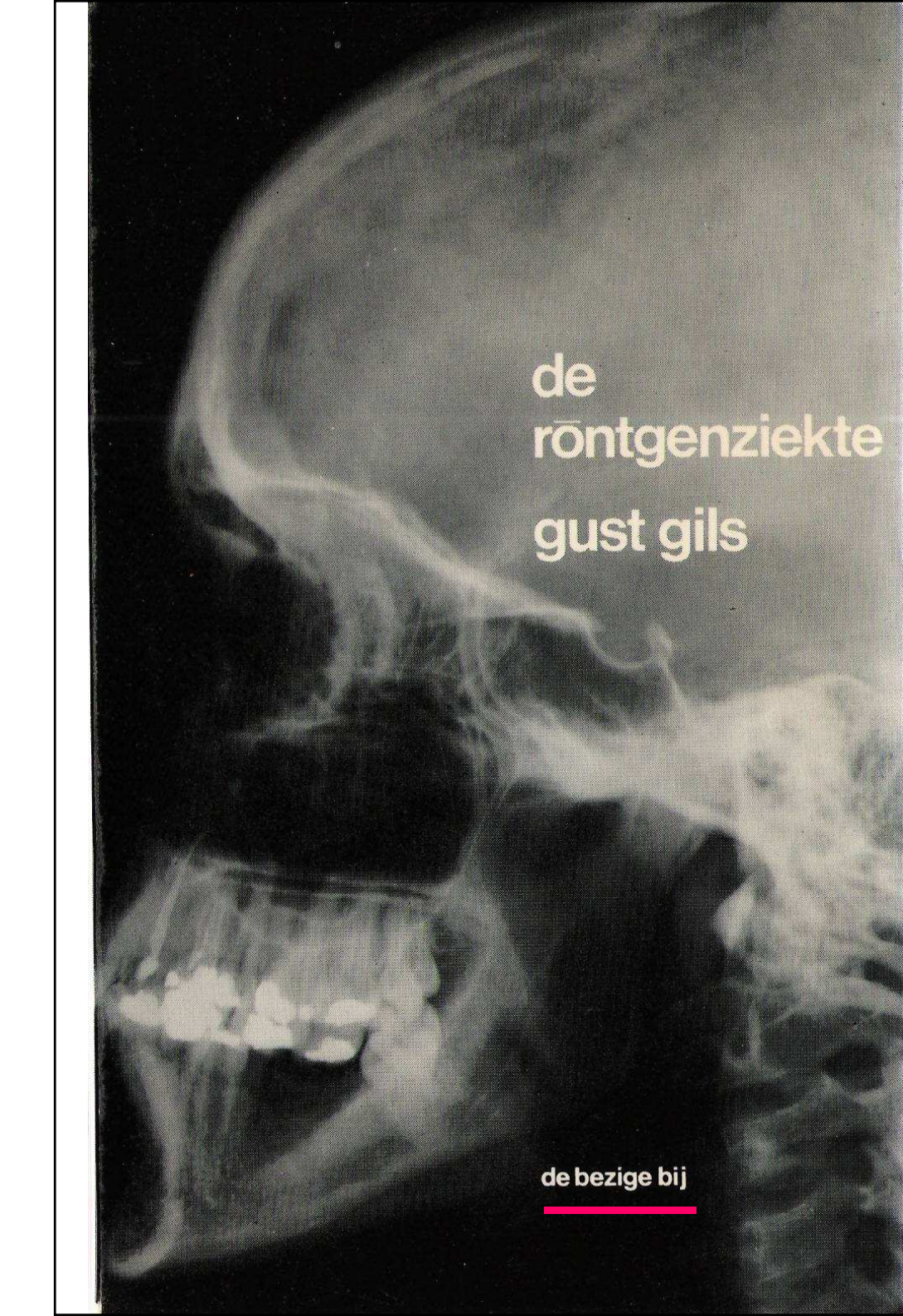
De verdienste van Gils is dat hij wat nu nog een ver heden is, een theorie, al in de werkelijkheid van zijn paraproza, zoals hij het zelf noemt, opneemt – J. Bernlef, *De Groene Amsterdammer*.

Gils is een ondoordringbaar, wat raadselachtig, maar bijzonder goed prozaschrijver – L. Th. Lehmann, *Vrij Nederland*.

...hij schrijft uitstekend... een geheel eigen sfeer als achtergrond, een beetje koel en ironisch, maar aan niemand anders toebehorend – Pierre H. Dubois, *Het Vaderland*.

Paralalie lijkt mij ook een uitstekende uitdrukking in dit geval – Clara Eggink, *Nieuwe Wereld*.

Sterk levend geschrift: schemertoestanden, vervreemdingen, uithollingen worden vertaald in vele vreemde verhalen... Sprookjes met haaietanden – Jan Klein, *IDIL Tijdingen*.



de
röntgenziekte
gust gils

de bezige bij

De röntgenziekte: Konsekvente objectiviteit cijfert de waarnemer weg. Konsekvente subjectiviteit niet minder. De wisselwerking objectief-subjectief: een omkeerbare maar steeds voorspelbaar verlopende reactie. 'Er is geen keuze (zegt een van de personages uit dit boek), de wereld is gek of ik ben het. En niet ik ben het, al is het ook één tegen alles en allen.' Overigens, geen onvertogen woord over radioactiviteit. Ook zonder dat vreet de wereld je aan. Tot op het gebeente.

Gust Gils publiceerde verder bij *De Bezige Bij*: *Drie partituren*, gedichten, LP96, *Een plaats onder de maan*, gedichten, LP138 (bekroond met de Van der Hoogtprijs 1965), en *Verbanningen*, paraproza, LRP81, waarover de pers schreef:

Parabelen van wonder en verschrikking... een nieuw genre in onze literatuur – P. de Vree, *De Periscoop*.

...het absurde en het alledaagse, het belachelijke en het tragische tot een briljante eenheid verweven – C. Buddingh', *Het Parool*.

Heel die door Gils verzonnen wereld, knotsgek, zogezegd onmogelijk, heeft blijkbaar toch geheime aanknopingspunten met de hedendaagse realiteit – René Gysen, *Sodipa*.

Aan fantasie mankeert het Gils niet... Suggestief, ondanks (of: dankzij) de naaktheid van de zinsbouw – F. Boenders, *De Standaard*.

Geëchanteerde verhalen met een verlossend-poëtisch ferment – C. J. E. Dinaux, *Haarlems Dagblad*.

Elk verhaal een neerslag van scherpe waarnemingen, van verhevigde indrukken, compact, hyper-reëel (wat iets anders is dan surreëel), geladen als het besloten gedicht – *De IJmuider Courant*.

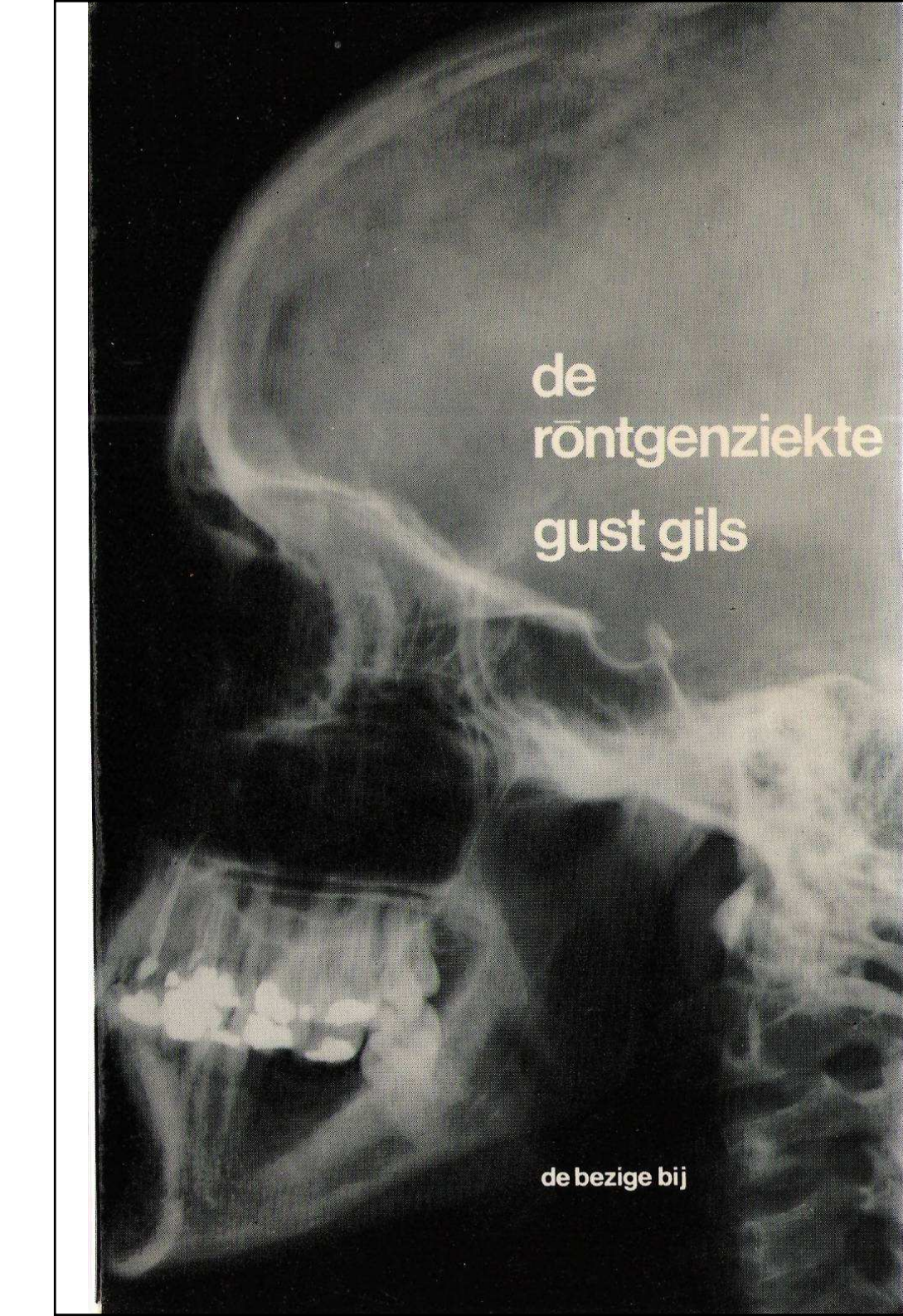
De verdienste van Gils is dat hij wat nu nog een ver heden is, een theorie, al in de werkelijkheid van zijn paraproza, zoals hij het zelf noemt, opneemt – J. Bernlef, *De Groene Amsterdammer*.

Gils is een ondoordringbaar, wat raadselachtig, maar bijzonder goed prozaschrijver – L. Th. Lehmann, *Vrij Nederland*.

...hij schrijft uitstekend... een geheel eigen sfeer als achtergrond, een beetje koel en ironisch, maar aan niemand anders toebehorend – Pierre H. Dubois, *Het Vaderland*.

Paralalie lijkt mij ook een uitstekende uitdrukking in dit geval – Clara Eggink, *Nieuwe Wereld*.

Sterk levend geschrift: schemertoestanden, vervreemdingen, uithollingen worden vertaald in vele vreemde verhalen... Sprookjes met haaietanden – Jan Klein, *IDIL Tijdingen*.



de
röntgenziekte
gust gils

de bezige bij

De röntgenziekte: Konsekvente objectiviteit cijfert de waarnemer weg. Konsekvente subjectiviteit niet minder. De wisselwerking objectief-subjectief: een omkeerbare maar steeds voorspelbaar verlopende reactie. 'Er is geen keuze (zegt een van de personages uit dit boek), de wereld is gek of ik ben het. En niet ik ben het, al is het ook één tegen alles en allen.' Overigens, geen onvertogen woord over radioactiviteit. Ook zonder dat vreet de wereld je aan. Tot op het gebeente.

Gust Gils publiceerde verder bij *De Bezige Bij*: *Drie partituren*, gedichten, LRP96, *Een plaats onder de maan*, gedichten, LPI38 (bekroond met de Van der Hoogtprijs 1965), en *Verbanningen*, paraproza, LRP81, waarover de pers schreef:

Parabelen van wonder en verschrikking... een nieuw genre in onze literatuur – P. de Vree, *De Periscoop*.

...het absurde en het alledaagse, het belachelijke en het tragische tot een briljante eenheid verweven – C. Buddingh', *Het Parool*.

Heel die door Gils verzonnen wereld, knotsgek, zogezegd onmogelijk, heeft blijkbaar toch geheime aanknopingspunten met de hedendaagse realiteit – René Gysen, *Sodipa*.

Aan fantasie mankeert het Gils niet... Suggestief, ondanks (of: dankzij) de naaktheid van de zinsbouw – F. Boenders, *De Standaard*.

Geëchanteerde verhalen met een verlossend-poëtisch ferment – C. J. E. Dinaux, *Haarlems Dagblad*.

Elk verhaal een neerslag van scherpe waarnemingen, van verheugde indrukken, compact, hyper-reëel (wat iets anders is dan surreëel), geladen als het besloten gedicht – *De IJmuider Courant*.

De verdienste van Gils is dat hij wat nu nog een ver heden is, een theorie, al in de werkelijkheid van zijn paraproza, zoals hij het zelf noemt, opneemt – J. Bernlef, *De Groene Amsterdammer*.

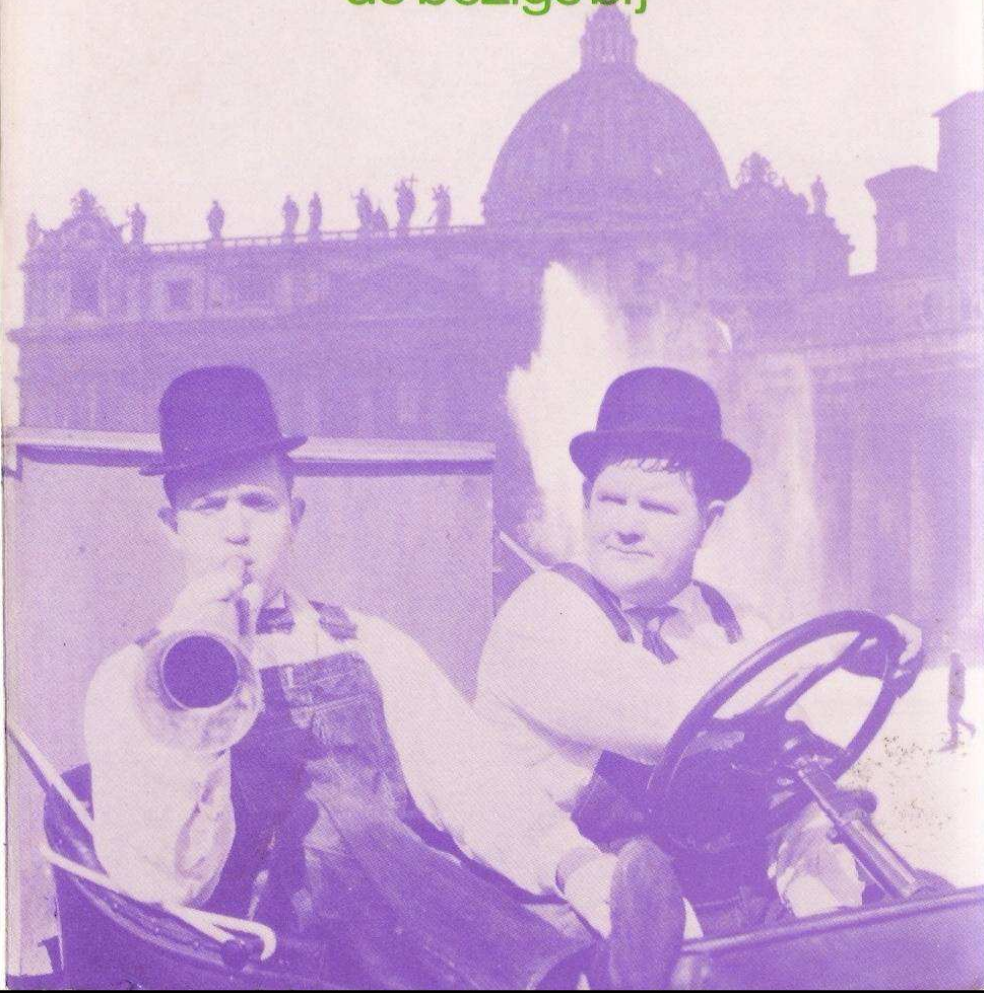
Gils is een ondoordringbaar, wat raadselachtig, maar bijzonder goed prozaschrijver – L. Th. Lehmann, *Vrij Nederland*.

...hij schrijft uitstekend... een geheel eigen sfeer als achtergrond, een beetje koel en ironisch, maar aan niemand anders toebehorend – Pierre H. Dubois, *Het Vaderland*.

Paralalie lijkt mij ook een uitstekende uitdrukking in dit geval – Clara Eggink, *Nieuwe Wereld*.

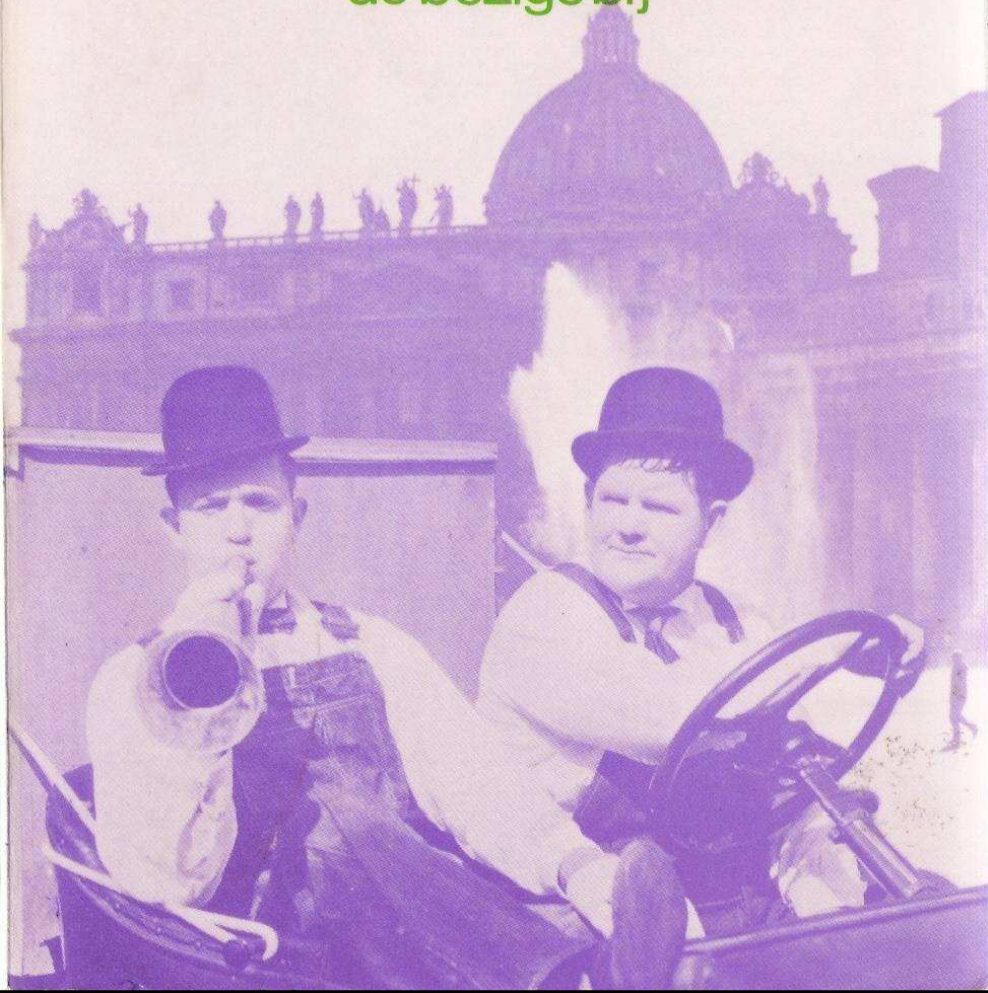
Sterk levend geschrift: schemertoestanden, vervreemdingen, uithollinger worden vertaald in vele vreemde verhalen... Sprookjes met haaietanden – Jan Klein, *IDIL Tijdingen*.

gust gils
DANK
VOOR DE
BLIJDSCHAP
de bezige bij



Literary Sociology

gust gils
DANK
VOOR DE
BLIJDSCHAP
de bezige bij



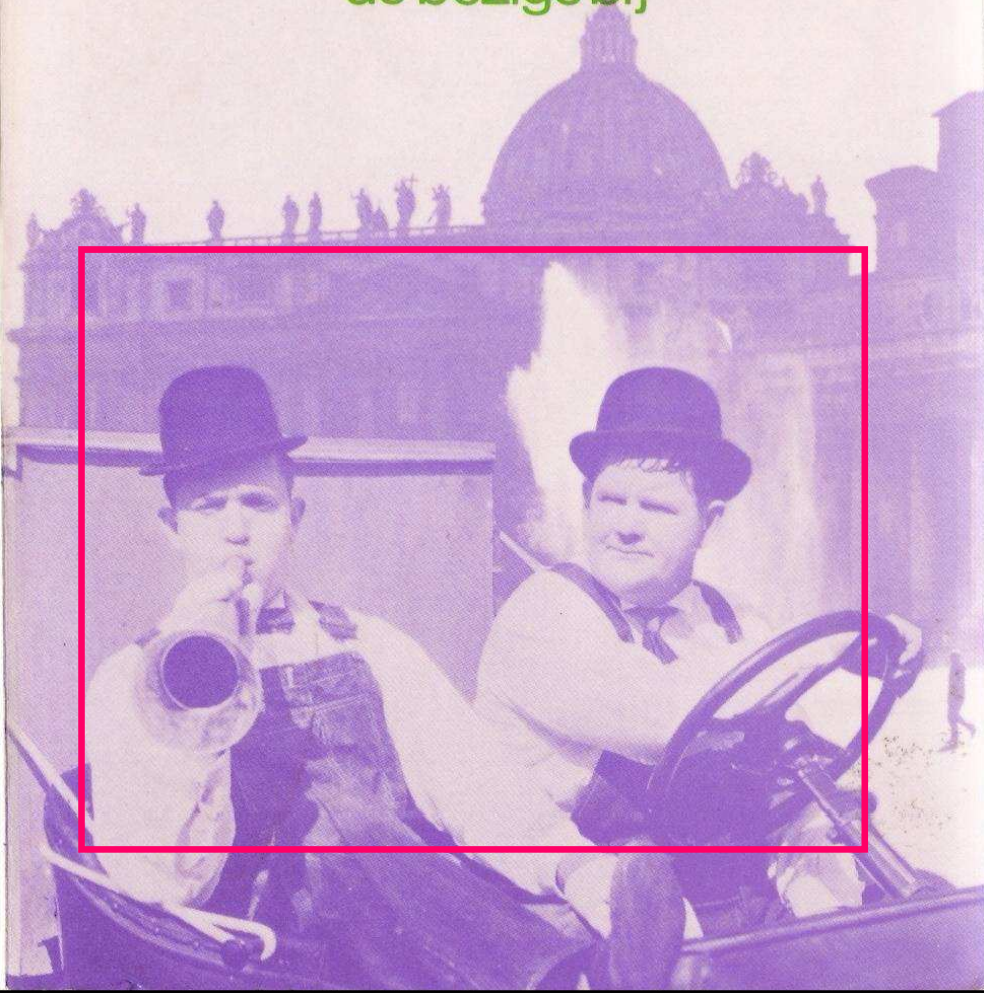
69

(count 'em!)
TRANSLUDIEKE
VERHALEN

die zich Bewegen op de Grens
tussen Speelsheid & Gruwel,
& die Grens Regelmatig Overschrijden,
in 1 of Andere Richting
for Better & (vooral) for Worse!!

DANK VOOR DE BLIJDSCHAP
paraproza III
Gust Gils

gust gils
DANK
VOOR DE
BLIJDSCHAP
de bezige bij



69

(count 'em!)
TRANSLUDIEKE
VERHALEN

die zich Bewegen op de Grens
tussen Speelsheid & Gruwel,
& die Grens Regelmatig Overschrijden,
in 1 of Andere Richting
for Better & (vooral) for Worse!!

DANK VOOR DE BLIJDSCHAP
paraproza III
Gust Gils

Literary Sociology

Gust Gils

**Het
zoemen
van de
bierkaai**

De Bezige Bij





Gust Gils

**Het
zoemen
van de
bierkaai**

De Bezige Bij



Aan wie denkt u als u een verhaal hoort met als titel *Het telefoonnummer van de wereld*? Waarschijnlijk aan de Argentijnse grootmeester Jorge Luis Borges. Maar heeft u het geluk in het Nederlands taalgebied te leven dan denkt u natuurlijk allereerst aan Gust Gils.

Gust Gils hoefde voor de inspiratie van zijn eigenzinnige proza niet ver van huis. Hij vond die al bij Paul van Ostaijens *Bordeel van Ika Loch*, waarin de logica op haar kop staat. Tot zo'n tien jaar geleden beschouwde Gils zijn paraproza als grotesken, een grimmig zoeken naar een remedie tegen een tijd waar je ziek van wordt. Sindsdien beoefent hij de arabeske, die abstracter is en ogenschijnlijk vrijblijvender. Er wordt met de taal gespeeld omwille van het genot van de pure creatie, niet om de maatschappij de les te lezen. De grimlach heeft plaats gemaakt voor de genezende glimlach. De vorm van een arabeske is meteen ook de inhoud ervan. Uit het niets wordt een geheel eigenzinnige taalwereld opgebouwd, in korte improvisaties. *Het zoemen van de bierkaai* bevat drie afdelingen van ieder twaalf 'verhalen'. De tussentitels luiden: *Kurken zielen*, *De geperforeerde performer* en *Het telefoonnummer van de wereld*.

Gust Gils, Antwerpen 1924, is een veelzijdig en produktief kunstenaar. Behalve als dichter/schrijver is hij werkzaam als beeldhouwer, zanger en componist.

Het werk van Gust Gils werd bekroond met de Van der Hoogtprijs (1965), de Dirk Martensprijs (1969) en de Prijs van de Provincie Antwerpen (1981).



Gust Gils

**Het
zoemen
van de
bierkaai**

De Bezige Bij



Aan wie denkt u als u een verhaal hoort met als titel *Het telefoonnummer van de wereld*? Waarschijnlijk aan de Argentijnse grootmeester Jorge Luis Borges. Maar heeft u het geluk in het Nederlands taalgebied te leven dan denkt u natuurlijk allereerst aan Gust Gils.

Gust Gils hoefde voor de inspiratie van zijn eigenzinnige proza niet ver van huis. Hij vond die al bij Paul van Ostaijens *Bordeel van Ika Loch*, waarin de logica op haar kop staat. Tot zo'n tien jaar geleden beschouwde Gils zijn paraproza als grotesken, een grimmig zoeken naar een remedie tegen een tijd waar je ziek van wordt. Sindsdien beoefent hij de arabeske, die abstracter is en ogenschijnlijk vrijblijvender. Er wordt met de taal gespeeld omwille van het genot van de pure creatie, niet om de maatschappij de les te lezen. De grimlach heeft plaats gemaakt voor de genezende glimlach. De vorm van een arabeske is meteen ook de inhoud ervan. Uit het niets wordt een geheel eigenzinnige taalwereld opgebouwd, in korte improvisaties. *Het zoemen van de bierkaai* bevat drie afdelingen van ieder twaalf 'verhalen'. De tussentitels luiden: *Kurken zielen*, *De geperforeerde performer* en *Het telefoonnummer van de wereld*.

Gust Gils, Antwerpen 1924, is een veelzijdig en produktief kunstenaar. Behalve als dichter/schrijver is hij werkzaam als beeldhouwer, zanger en componist.

Het werk van Gust Gils werd bekroond met de Van der Hoogtprijs (1965), de Dirk Martensprijs (1969) en de Prijs van de Provincie Antwerpen (1981).



Gust Gils

**Het
zoemen
van de
bierkaai**

De Bezige Bij



Aan wie denkt u als u een verhaal hoort met als titel *Het telefoonnummer van de wereld*? Waarschijnlijk aan de Argentijnse grootmeester Jorge Luis Borges. Maar heeft u het geluk in het Nederlands taalgebied te leven dan denkt u natuurlijk allereerst aan Gust Gils.

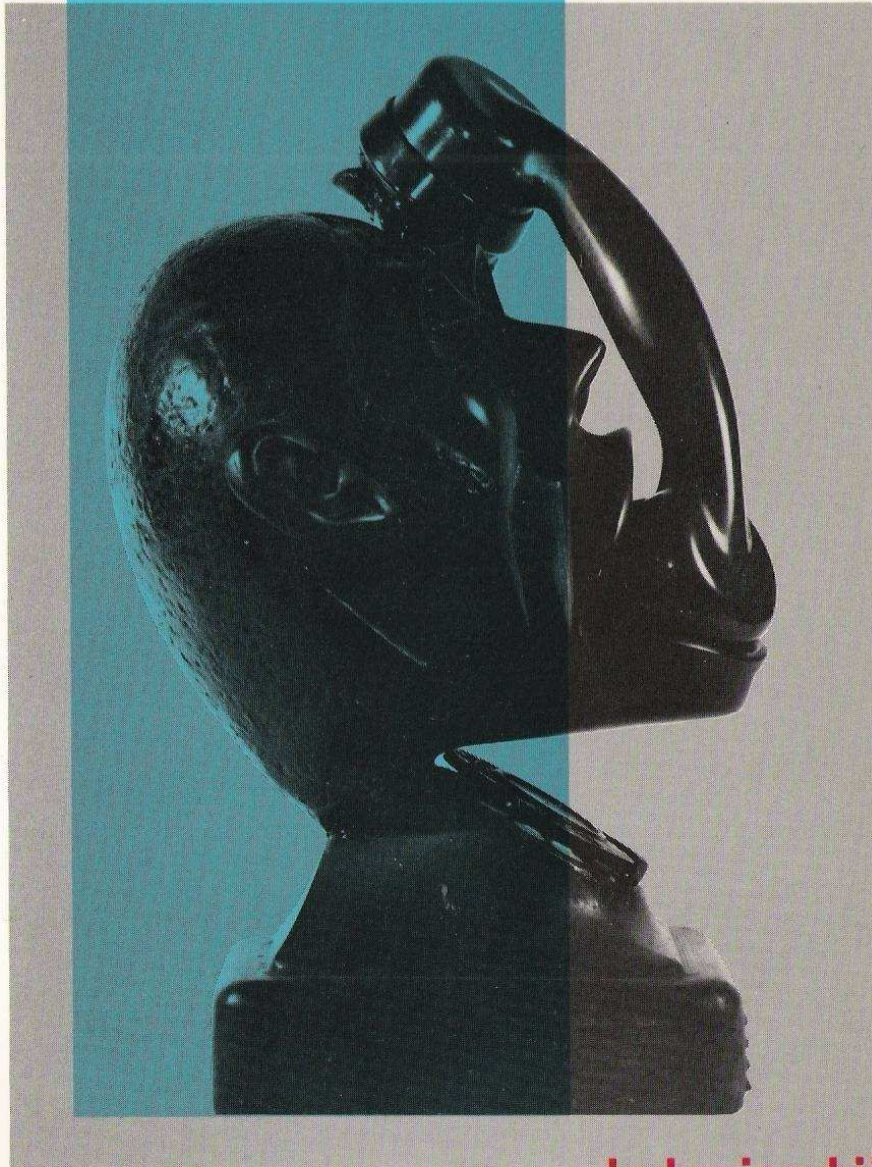
Gust Gils hoefde voor de inspiratie van zijn eigenzinnige proza niet ver van huis. Hij vond die al bij Paul van Ostaijens *Bordeel van Ika Loch*, waarin de logica op haar kop staat. Tot zo'n tien jaar geleden beschouwde Gils zijn paraproza als grotesken, een grimmig zoeken naar een remedie tegen een tijd waar je ziek van wordt. Sindsdien beoefent hij de arabeske, die abstracter is en ogenschijnlijk vrijblijvender. Er wordt met de taal gespeeld omwille van het genot van de pure creatie, niet om de maatschappij de les te lezen. De grimlach heeft plaats gemaakt voor de genezende glimlach. De vorm van een arabeske is meteen ook de inhoud ervan. Uit het niets wordt een geheel eigenzinnige taalwereld opgebouwd, in korte improvisaties. *Het zoemen van de bierkaai* bevat drie afdelingen van ieder twaalf 'verhalen'. De tussentitels luiden: *Kurken zielen*, *De geperforeerde performer* en *Het telefoonnummer van de wereld*.

Gust Gils, Antwerpen 1924, is een veelzijdig en produktief kunstenaar. Behalve als dichter/schrijver is hij werkzaam als beeldhouwer, zanger en componist.

Het werk van Gust Gils werd bekroond met de Van der Hoogtprijs (1965), de Dirk Martensprijs (1969) en de Prijs van de Provincie Antwerpen (1981).

Gust Gils

Antwoordapparaat

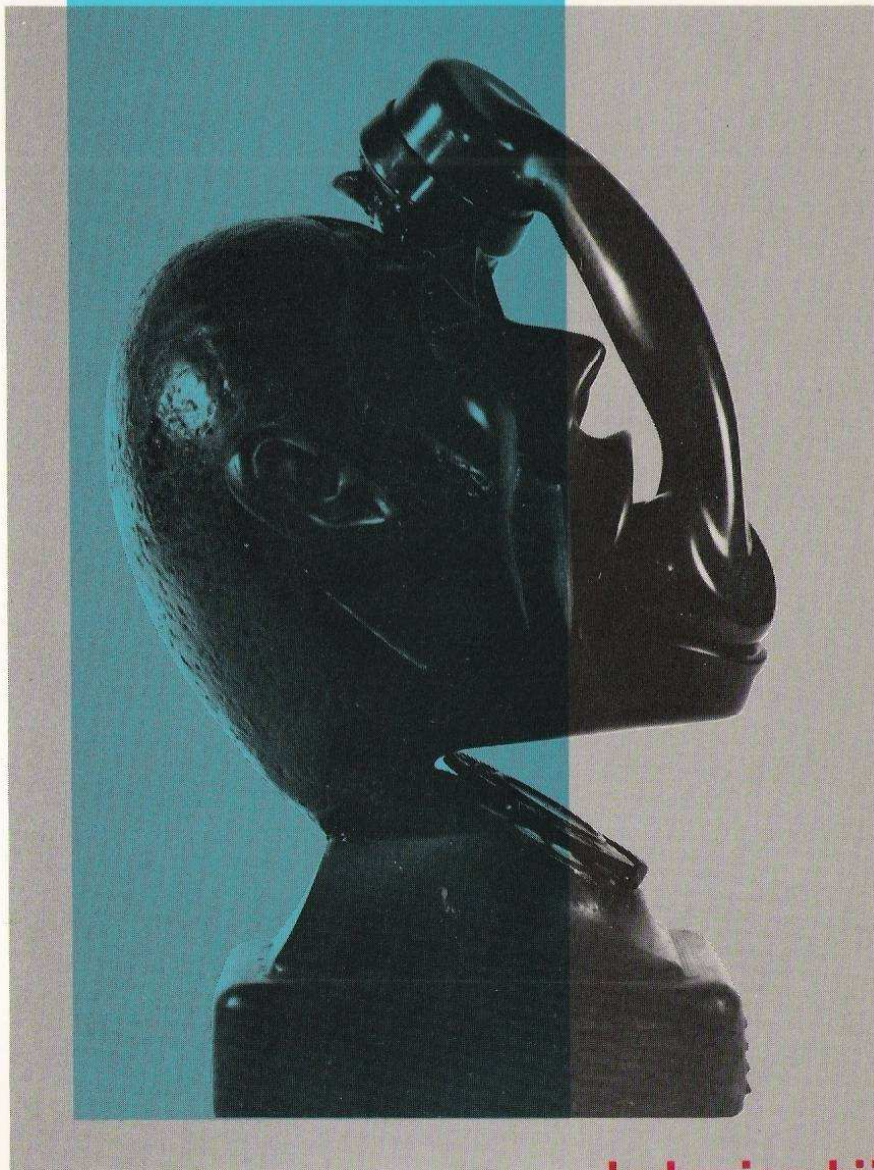


de bezige bij

Literary Sociology

Gust Gils

Antwoordapparaat



de bezige bij

Gust Gils over de typering van zijn proza in een interview op de BRT (1981): 'Het is mij altijd duidelijk geweest dat proza, zoals dat algemeen geschreven wordt, rechtlijnig voortschrijdend, voorzien van beschrijvingen en dialogen, mij niet kan dienen! Daarom noemde ik mijn proza *paraproza*, waarbij de betekenis van het voorvoegsel niet nauw begrensd is: het is de "para" van parabool, van paranormaal, voor mijn part ook van paranoia. [...] Het resultaat zou je *transludiek* kunnen noemen: het ludieke buiten zijn normale oevers getreden, in grimmige gebieden verdwaald. Het vrolijke van de grimmigheid, het grimmige van het vrolijke. Maar tegen de term *groteske*, zoals mijn proza door anderen wordt bestempeld, heb ik geen bezwaar. De groteske

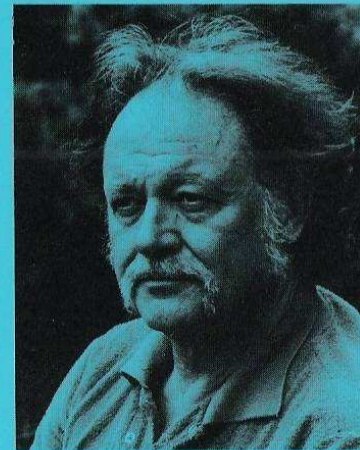


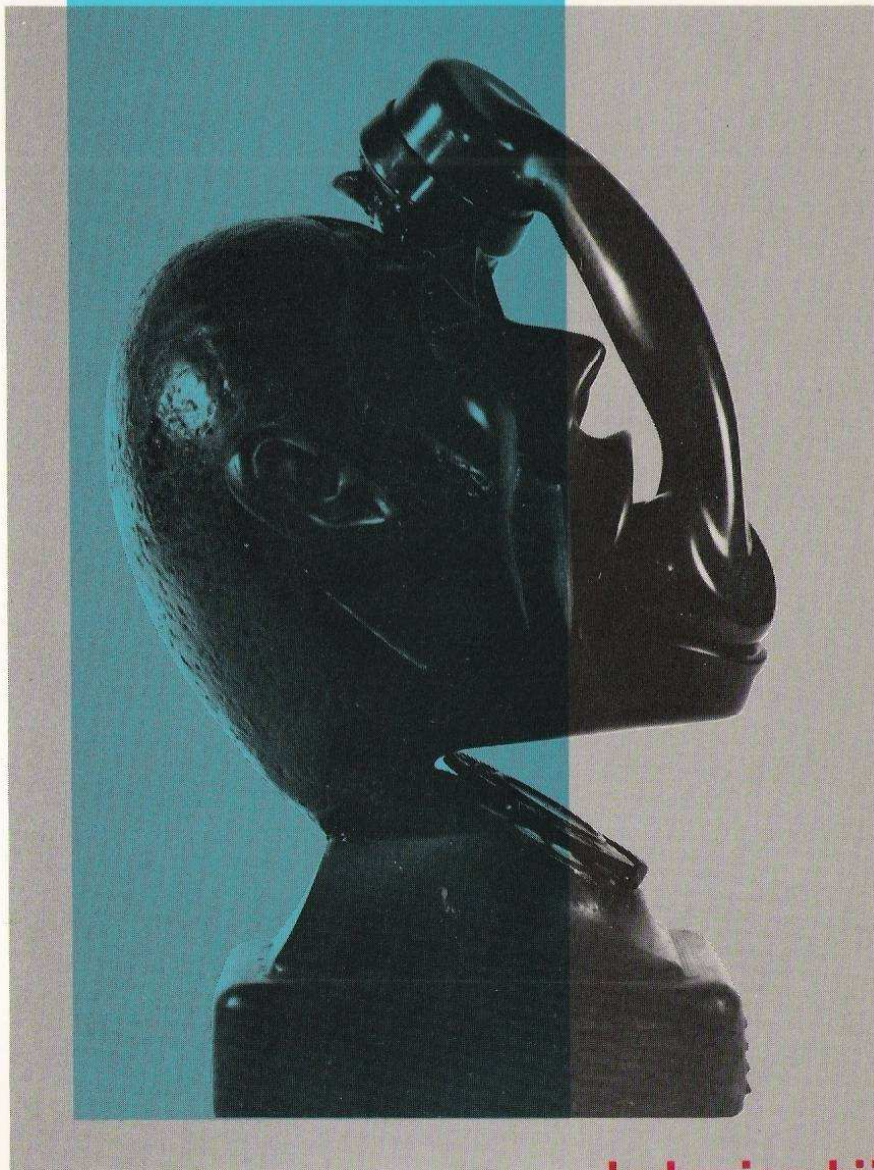
Foto Guy Croegaert

schept een eigen realiteit door een van het alledaagse afwijkend postulaat autonoom te amplificeren volgens een eigen logica, die wel grotesk kan zijn maar even streng als de gebruikelijke. Iets dergelijks doe ik, in grote lijnen, ook.'

P.S. (1989): Dat het proza intussen geëvolueerd zou zijn van groteske naar arabeske komt geheel voor rekening van interviewer Hugo Bousset.

Gust Gils

Antwoordapparaat



de bezige bij

Gust Gils over de typering van zijn proza in een interview op de BRT (1981): 'Het is mij altijd duidelijk geweest dat proza, zoals dat algemeen geschreven wordt, rechtlijnig voortschrijdend, voorzien van beschrijvingen en dialogen, mij niet kan dienen! Daarom noemde ik mijn proza *paraproza*, waarbij de betekenis van het voorvoegsel niet nauw begrensd is: het is de "para" van parabool, van paranormaal, voor mijn part ook van paranoia. [...] Het resultaat zou je *transludiek* kunnen noemen: het ludieke buiten zijn normale oevers getreden, in grimmige gebieden verdwaald. Het vrolijke van de grimmigheid, het grimmige van het vrolijke. Maar tegen de term *groteske*, zoals mijn proza door anderen wordt bestempeld, heb ik geen bezwaar. De groteske schept een eigen realiteit door een van het alledaagse afwijkend postulaat autonoom te amplificeren volgens een eigen logica, die wel grotesk kan zijn maar even streng als de gebruikelijke. Iets dergelijks doe ik, in grote lijnen, ook.'

P.S. (1989): Dat het proza intussen geëvolueerd zou zijn van groteske naar arabeske komt geheel voor rekening van interviewer Hugo Bousset.

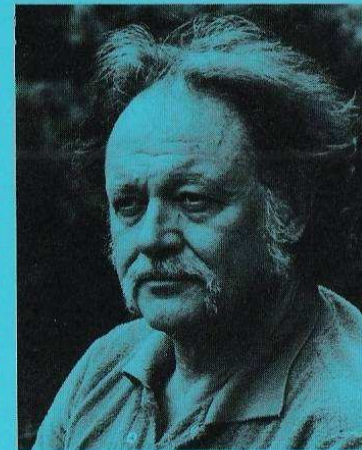


Foto Guy Croegaert



Literary Sociology